ל א מיי' פ"ז מהל' נזירות הל' י:
לא ב מיי' פ"ז מהל' נזירות הל"ט:
לב ג מיי' שם פ"ח הל' ה:
לג ד (מיי' שם פ"ז הל"ד):

נטמא בימי צרעתו: ר' יוחנן אמר סותר ריש לקיש אמר אינו סותר רבי יוחנן אמר סותר דהא בנזירות קאי ריש לקיש אמר אינו סותר - צרעת לחוד ונזירות לחוד, וצריכא דאי איתמר בהך קמייתא בההיא א"ר יוחנן סותר, שם נזירות אחת היא אבל בהא אימא מודה ליה לריש לקיש דנזיר לחוד וצרעת לחוד, ואי איתמר בהא, בהא קאמר ר"ל אבל בהך אימא מודה ליה לר' יוחנן, צריכא. **נטמא** ביום גידול שער רב אמר אינו סותר - אפי' לר' יוחנן דאמר סותר הני מילי היכא דקאי בנזירות, גידול שער - מישלם נזירות הוא; שמואל אמר סותר - אפי' לריש לקיש דאמר אין סותר, התם שתי נזירות הכא חדא נזירותא, אמר רב חסדא הכל מודים שאם קדש שער בדם אין לו תקנה, אליבא דמאן: אי אליבא *דרבי אליעזר כיון דאמר תגלחת מעכבת תוך מלאת היא ולסתור, אלא אליבא דרבנן דאמרי תגלחת לא מעכבת? לעולם אליבא דרבנן ומאי "אין לו תקנה" למצות גילוח. אמר ר' יוסי ברבי חנינא נזיר שכלו לו ימיו לוקה על הטומאה ואינו לוקה על התגלחת ולא על היין מאי שנא טומאה דלקי דאמר קרא כל ימי הזירו לה' לרבות ימים שלאחר מלאת כימים שלפני מלאת אי הכי אתגלחת נמי ליחייב דהא אמר רחמנא כל ימי נדר נזרו תער לא יעבור על ראשו לעשות ימים שלאחר מלאת כימים שלפני מלאת והא כל ימי נזרו מכל אשר יעשה מגפן היין לעשות ימים שלאחר מלאת כימים שלפני מלאת? שאני

נטמא בימי צרעתו. אמר הריני נזיר מהיום והתחיל למנות נזירות א] [שימי] חלוטו אינו עולה לנזירות וגם אינו סותר כדלקמן בפרק מי שאמר (דף יז:) ונטמא במת בימי חלוטו לר"ל אינו סותר הימים הראשונים שמנה לנזירותו קודם ימי צרעתו וכשיטהר מצרעתו יגלח ויביא קרבנות מצורע ויחזור וישלים מנין נזירות כמו שפסק ור' יוחנן אומר סותר דהא בנזירות קאי ועדיין לא מנה המאה ולכשיטהר מצרעתו צריך למנות כל ימי נזירותו: וצריכא. לאשמועינן פלוגתייהו בבנו ובצרעתו: **נטמא** ביום גידול שיער. פי' אמר הריני נזיר שלשים יום וכשמנה כ' מנזירותו גילחוהו ליסטים על כרחו דהשתא לא יוכל לגלח ביום שלשים לנזירות ולהביא קרבנותיו עד אחר שלשים יום מיום שגילחוהו הליסטים דאין גידול פחות משלשים יום והתחיל הל' וכשמנה עשרה סיים נזירותו שהרי תחילה מנה עשרים טרם שגילחוהו הליסטים ואלו העשרים יום האחרונים אינם רק לגדל שיער שיוכל לגלח אחר נזירותו ולהביא קרבנותיו ובהם נטמא והאי דנקט 'ביום' גידול שיער ולא נקט 'בימי' כדנקט לעיל בימי צרעתו לפי [שאי] אפשר שלא יהו נמשכים ימי צרעתו טפי מיום אחד אבל גידול שיער אפשר שלא יצריך עליו אלא יום אחד כגון שגילחוהו ליסטים יום שני לנזירותו דהשתא אינו מוסיף על שלשים אלא יום שלבסוף בעבור גידול שיער: **התם** שני נזירות. של בנו ושלו וכן נטמא בימי צרעתו נזירות לחוד וצרעת לחוד, הכא חדא נזירות הוא וכן נטמא ביום שהוא טהור חד נזירות הוא: **אמר** רב חסדא הכל מודים שאם קידש שיער בדם. פירוש אם לאחר שנזרק הדם נטמא קודם שגילח, וקורא 'קידוש שיער' שלא גילח כדכתיב "וקידש ראשו" שפירושו יתחיל לגדל ראשו: אין לו תקנה. קס"ד שלא יוכל עולמית לשתות ביין ולגלח כיון שהביא כבר קרבנותיו וכיון דנטמא קודם שגילח, ובלא הבאת קרבן לא יוכל לגלח: אליבא [דמאן] אי אליבא דר' אליעזר כיון דאמר תגלחת מעכבו לשתות יין 'תוך מלאת' הוא כלומר הרי הוא כאילו נטמא קודם הבאת קרבנותיו שהוא בתוך מלאת, 'ולסתור', כלומר יחזור ויביא קרבנות כדתנן פרק ג' מינין (לקמן דף מז.) מי שנזרק עליו אחד מן הדמים ונטמא ר' אליעזר אומר סותר את הכל ופריך בגמרא והאמר ר' אליעזר כל 'אחר מלאת' [שבעה] סותר ומשני מאי סותר, קרבנותיו, ולאחר [שיטהר] יביא קרבנותיו, והאי ב] (ויסתור) דהכא ע"כ לאו דווקא דנטמא ביום שלשים דהא א"ר אליעזר בפירקין לקמן (דף טז:) דאינו סותר [אלא שבעה]: אלא אליבא דרבנן דאמרי דתגלחת לא מיעכבא לשתות ביין וכיון שהביא קרבנות מותר לטמאות ולשתות בלא הגלחת כלל: **לעולם** אליבא דרבנן ומאי אין לו תקנה, למצות גילוח. דכיון שהביא כבר קרבנותיו שוב לא יביא ונסתלק ומיד מותר לשתות ביין בלא תגלחת כלל "והכל מודים" דקאמר רב חסדא קאי אפלוגתא דרב ושמואל דפליגי דנטמא ביום גידול שער אם סותר והכא דנטמא קודם תגלחת מודים דאינו סותר דהוי כמי שגילח כבר: **נזיר** שכלו לו ימיו. שמנה כל ימי נזירות ועומד ביום הבאת קרבנותיו: **לוקה** על הטומאה. אם נטמא קודם הבאת קרבנותיו אבל אינו סותר נזירות שמנה אחר שכלו ימיו כבר והאי דאשכחן בפירקא דלקמן (דף מז.) ואייתי לעיל נטמא יום מאה ואחד סותר שלשים היינו דוקא יום ק"א וגזרינן אטו יום שלשים דהוי יום תגלחת דאורייתא כדתנן פרק קמא (לעיל דף ה:) אבל ביום מאה ושנים אינו סותר °או ביום שלשים ואחד אינו סותר: *) **שאני** הכא דאמר. לענין טומאה דאמר רחמנא "וטמא ראש נזרו" מי שנזרו תלוי לו בראשו שכבר שלמו אלא אין לו עדיין נזירות אלא בראשו שלא גילח אז לוקה על הטומאה דכתיב "וטמא [ראש נזרו]" ומיהא אם נטמא אחר שהביא קרבנותיו לא מחייב למ"ד תגלחת לא מעכבא דהך דרשא לא מתוקמא אלא קודם הבאת קרבן ומיקרי שפיר נזירות תלוי בראשו אלא תגלחת אבל אם שתה יין או גילח לא מחייב

*) שייך לדף טו ע"א

נטמא בימי צרעתו. היה נזיר ונצטרע ובימי צרעתו נטמא למתים: **ר' יוחנן אמר סותר.** את הקודמין דהא אכתי קאי בנזירות הואיל א) דכי נתרפא מצרעתו משלים מה ב) שכבר מנה קודם שנצטרע: **ריש לקיש אמר אינו סותר.** דימי צרעת לחוד הואיל ואין עולין לו למנין ימי נזרו והימ"ן שונה להכי תרתי דרבי יוחנן וריש לקיש בטעמא אחריתא ואף המור"ה חז"ר ג) להיו"ת כדבר"י הימ"ן דבין כי נטמא בצרעתו ובין בנזירות בנו דההוא אידך נזירות נזיר מאה מיירי לפי שאין מליני גידול (א) פחות משלשים והואיל ובתרוייהו צריך לגלח דלכי נתרפא מצרעתו נמי צריך לגלח הילכך לא מיפוקם אלא בנזירות מאה: ד) **נטמא ביום גידול שער.** כגון שקיבל עליו נזירות מאה יום וכי מנה שבעים נצטרע וכי נטהר גילח תגלחת לצרעת ואכתי פשו מן המאה שלשים יום דאית בהו גידול שיער ונטמא ביום גידול שער היינו ביום מאה שבו שלם גידול שיער שלו דברי הכל סותר השלשים שאחר הצרעת אבל באם סותר שבעים שלפני הצרעת פליגי: **רב אומר אינו סותר.** דאפי' לרבי יוחנן דאמר נטמא בימי בנו דסותר כל נזירות התם בנזירות קאי להכי מצי סתר לנזירות נמי אבל הכא כיון דנטמא ביום מישלם גידול שיער ה) כבר שילם נזירותו ולית ליה כח למסתר דלפני צרעת: **ושמואל אמר סותר.** את הכל אפי' ע' קמאי (ב): **שם נזירות אחת היא.** ו) [אבל] מנין שלו ומנין של בנו ז) תרי נזירות מיתקרו ל"א נטמא ביום גידול כגון דאמר הריני נזיר והתחיל ומנה עד עשרים יום ונטמא וסתר את הכל והתחיל למנות נזירות אחרת ומנה עשרה ימים בטהרה ואח"כ נטמא באחד מכל עשרים יום הנותרין להשלים לנזירות: **רב אמר אינו סותר.** הללו עשרה דאפילו לרבי יוחנן דאמר סותר הני מילי היכא דקאי בנזירות גמור אבל האי דלא איטמי אלא בימי גידול שיער דמשלם נזירות הוא דלכי ח) מצרפי הני עשרה לעשרים קמאי הוו להו שלשים והלכך האי דאהדר איטמי מעשרה ואילך לא הוי אלא תשלומי נזירות ואפי' ר' יוחנן מודה דאינו סותר להנך עשרה אלא כיון דהזה שלישי ושביעי מתחיל למנות מעשרה ואילך עד שלשים: **ושמואל אמר סותר אפילו לר"ל כו'.** אבל הכא חדא נזירות והא דאמרינן מישלם נזירות הוא לא איריא דכיון דסתרו הראשונים שוב אי אתה יכול לצרף עמהן הללו ט) ולומר שלשים הן: **הכל מודים שאם קידש שיער בדם.** י) ביום ל"א צריך להביא קרבנותיו ולהתגלח אחר קרבנותיו אם כבר נזרק הדם כשנטמא ועדיין לא גילח שאין לו תקנה להתירו כ) כיון דלמנות פעם אחרת ולהביא קרבן אחר אי אפשר דקרבן אחד הוא מביא ולא שני קרבנות וכבר הביא קרבן אחד ואין עולה לו דהא כבר נטמא לפיכך אין לו תקנה והא דקתני קידש, לישנא דקרא נקיט דכתיב "וקדש את ראשו" (במדבר ו): **כיון דאמר תגלחת מעכבת.** לשתות ביין בתוך מלאת קרינא ביה ל) לסתור מה שמנה ולייתי קרבן אחר: **אלא אליבא דרבנן.** דפליגי עליה בפרק ג' מינין (לקמן דף מז.) ואמרי כיון שזורק עליו אחד מן הדמים נטהר מ): **למצות גילוח.** דלא יהא תגלחת בטהרה כמצותו (ג) (לעולם) שהרי אינו יכול לסתור ולמנות נזירות אחרת שהרי לאחר מלאת נטמא הילכך אין לו תקנה לגלח בטהרה אלא מגלח בטומאה: **נזיר שכלו לו.** ימי שלשים (ד) לנזירות סתם ולנזירות מרובה כל ימים שהזיר ולאחר מלאת שצריך להביא קרבנותיו נטמא לוקה על הטומאה ואינו לוקה על התגלחת אבל אינו לוקה אם גלח קודם שהביא קרבנותיו או שתה יין קודם שהביא קרבנותיו: **דאמר קרא כל ימי הזירו לה'.** דכתיב כל דלא צריך וכתביה ואמר כל ימי הזירו לה' על נפש מת לא יבא לרבות ימים כו': **כל ימי נדר נזרו תער וגו' כל ימי נזרו מכל אשר יעשה מגפן היין וגו'.** ולילקי נמי אתרוייהו:

פי' הרא"ש

דבו נוהרים נזירות מחמת צער. או דלמא לא שהרי גם בז' באדר נולד וכמו כן הוא יום משתה ושמחה. פשוט מיהא קמייתא אמר הריני נזיר בריתא היא א) והא דאמרי' במתני' נולד לו בן עד ע' לא הפסיד כלום. והכא לא אמרי' דמיבלע נזיר של כ' בתוך נזיר ק'. וי"ל דהכא אם איתא דכוונתו להבליע א"כ בחנם אמר הריני נזיר לאחר כ' יום דלעולם מובלע בתוך נזיר ק' אבל במתני' בדעתו היה שיהיה נזיר מיד אולי ישלמו נזירותו קודם שיולד לו בן. ואם יולד לו בן קודם שישלימו שיהו מובלעים זה בתוך זה: נטמא בימי בנו. אסיפא דמתני' קאי דקתני מניח את שלו ומונה את של בנו: ר' יוחנן אומר סותר אף שלו דכיון דהפסיק באמצע נזירות והתחיל למנות את של בנו כוליה נזירות אריכתא היא וקרינן בכוליה והימים הראשונים יפלו. אבל ברישא מודה ר' יוחנן דאינו סותר הכל כיון דכבר השלים את שלו וכן בסיפא ב) אם נטמא בימי השלמה שלו: נטמא בימי צרעתו. אמר הריני נזיר ק' יום והתחיל למנות ונצטרע ואמרי' לקמן דימי חלוטו אינן עולים וגם אינן סותרים וכשטיהר מצרעתו יגלח ויביא קרבן מצרעתו וישלים ימי נזירות שהפסיק ר' יוחנן אומר סותר כיון שנטמא קודם שהשלים ימי נזירות [נזירות] אריכתא היא: וצריכא לאשמועינן פלוגתייהו בתרווייהו: נטמא ביום גידול שער כגון סתם נזיר שנצטרע וביום טהרתו מגלח ומביא קרבנותיו וצריך למנות עוד ל' יום לגדול שער מלבד הימים הראשונים שמנה קודם שנצטרע לפי שאין תגלחת פחות מל' יום. וכן אם גלחוהו לסטים אחר שמנה קצת צריך למנות ל' יום לגידול שער אם נטמא אחר שהשלים ל' יום נזירותו קודם שהשלים ימי גידול שער פליגי רב ושמואל. והא דנקט ביום גידול שער. ולעיל נקט בימי צרעתו לפי שא"א שלא יהיה בצרעת יותר מיום א' אבל הכא אפשר שאין גידול שער אלא יום א' כגון שנצטרע או שגלחוהו לסטים ביום הראשון: התם שתי נזירויות שלו ושל בנו. וכן נזיר לחוד וצרעת לחוד: הכל מודים שאם קדש שער בדם אין לו תקנה הכל מודים רב ושמואל דפליגי בניטמא ביום גידול שער שאם (גדל) [קדש] שער בדם. כלומ' שנזרק דם קרבנותיו בעוד שערו קדוש דהיינו קודם גילוח כדכתיב "וקדש ראשו ביום ההוא" דגידול שער מקרי קדושה: אין לו תקנה. קס"ד שלא יוכל לגלח וליטמא למתים לעולם. דכיון שנטמא אחר זריקת הדם קודם שגילח לא יוכל לגלח (קודם) ג) הבאת קרבן אי אליבא דר' אליעזר כיון דאמר תגלחת מעכבת דאפי' הביא קרבנותיו אסור לשתות יין וליטמא למתים עד שיגלח דאמרי' לקמן פ' ג' מינין אם מן הדמים נטמא ר"א אומר סותר הכל ופריך לקמן והא אמר ר' אליעזר כל לאחר מלאת אינו סותר ומשני מאי סותר קרבנותיו ולאחר ז' יביא קרבנותיו: תוך מלאת הוא ולסתור ולא אמרי' תגלחת לא מעכבא. ואחר הבאת קרבנותיו מותר לשתות יין וליטמא למתים אפי' לא גלח: אין לו תקנה למצות גילוח דכיון שהביא קרבנותיו נסתלק נזירותו בלא גילוח ואפי' אם יגלח עיקר מצות גילוח דקרא באדם טהור. ואינו סותר כדי לקיים מצות גילוח בטהרה ובהא מודו רב ושמואל: נזיר שכלו לו ימיו ששילמו ימי נזירותו ועדיין לא הביא קרבנותיו לוקה על הטומאה אע"פ שאינו סותר אפי' מדרבנן אלא ביום ל"א אבל ביום ל"ב אינו סותר אפ"ה לוקה. דאמר קרא כל ימי הזירו לה' על נפשות מת לא יבוא וכל לרבויי אפי' ימים שלאחר מלאת ואמר רחמנא וטמא ראש נזרו ימי שנזירות תלוי בראשו. כלומר ששלמו ימי נזירתו ואין לו נזיר עתה אלא בראשו שלא גלח עדיין מוזהר על הטומאה. ומי' אם הביא קרבנותיו לא מחייב למ"ד הגלחת לא מעכבא. ומקרי שפיר נזיר תלוי בראשו אע"פ שלא הביא קרבנותיו לפי שאין בגופו לעשות אלא תגלחת:

א) נראה דחסר כאן וצ"ל ואח"כ מונה שמונים. והא דאמרינן במתני': ב) ר"ל דבזה מודה ר"י דאינו סותר את של בנו: ג) נראה דצ"ל לא יוכל לגלח בלא הבאת קרבן וכ"ה בתוס'.

נוסחת הריב"ן

א) דלכי: ב) שמנה כבר: ג) לאורות: ד) בכ"י כתוב כאן ענין אחר גליון וכי נטמא במת בימי צרעתו פליגי בה ר' יוחנן אמר סותר כל ימי נזירותו דאע"ג דבימי צרעתו הוא מ"מ הא בנזירות קאי הלכך סותר כי היכי דסתר כשנטמא במת בלא צרעת ור"ל אמר אינו סותר כלום דהא בימי צרעתו קאי ואע"ג דהוי נזיר כיון דבימי צרעתו נטמא צרעת לחוד שהרי יש לו גילות לבדה שאין עולה לו לתגלחת נזיר הלכך דינו משונה מדנזיר שאם נטמא בימי צרעתו אינו סותר כלום ונזירות לחוד שאם נטמא כשהוא (מצורע) [נזיר] סותר נזירותו: ה) הא כבר: ו) אחת היא דמנין: ז) תרוייהו: ח) מצרפת: ט) הללו י' ימים ולומר: י) אם ביום ל"א שצריך: כ) להתירו ביין דלמנות: ל) ולסתור: מ) ותגלחת לא מעכבא כ"ל מותר לגמרי: לע ולם אליבא דרבנן ומאי אין לו תקנה דקאמר לאו לענין היתר יין אלא למצות גילות דלא יהא כו':

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה ריש לקיש וכו' גידול שער פחות משלשים והואיל ובתרוייהו כ"ב וזו ע"פ דעת הגליון דלעיל במתניתין: (ב) ד"ה ושמואל וכו' ע' קמאי דשם נזירות אחת היא אבל מנין שלו וכו' מיתקרו ליטנא אחרינא נטמא ביום גידול שער כגון דאמר וכו' להשלים לנזירות רב אמר כצ"ל והד"א: (ג) ד"ה למצות גילוח וכו' כמצותו שהרי כצ"ל ותיבת לעולם נמחק: (ד) ד"ה נזיר וכו' לנזירות סתם:

גליון הש"ס

תוס' ד"ה לוקה כו' או ביום ל' ע' לעיל דף ו ע"א תד"ה נטמא ולקמן דף טו ע"ב ד"ה נטמא:

הגהות מהר"ב רנשבורג

א] תוד"ה נטמא בימי צרעתו וכו' והתחיל למנות נזירות וכו' כצ"ל: ב] ד"ה אליבא דמאן וכו' ומשני מאי סותר קרבנותיו ולאחר שיטהר יביא קרבנותיו והאי יסתור מלת יסתור נמחק וכו"ה סותר כצ"ל:

מבנה

מח' רב ושמואל בדין נזיר שנטמא בימי גידול שער (מדובר בשכבר סיים ימי נזירותו ורק מונה הימים הדרושים לגידול שער של ל' יום) אם טומאה בתקופה זו סותרת

נושא

דינו של: ר' יוסי ברבי חנינא נזיר שכלו לו ימיו (ועומד ביום הבאת קרבנותיו) ודין לו ויתגלח
א) לוקה על הטומאה
ב) ואינו לוקה על:
1-התגלחת (אם יתגלח לפני זריקת הדמים)
2-שתיית יין